

ство. Великъ е оня синъ, оня младежъ, който се роди отъ скромни родители и даде живота си за родината. Такъвъ бележитъ синъ, мжжъ, заслужилъ и загиналъ за народа си, печели най-голѣма почитъ, уважение и поклонение. Ето защо по случай стогодишнината отъ рождението на карловския младенецъ, сетнешенъ бо-

Василъ Левски

рецъ и апостолъ, ние искаме да разкажемъ нѣщо за неговитѣ дѣла и да спомнимъ неговитѣ общо-народни заслуги.

Кръщение и име

Новороденото момче на Иванъ Кунчевъ било кръстено и наречено *Василъ*, на името на вуйчо му хаджи Василия, монахъ и изповѣдникъ отъ Хилендарския манастиръ въ Света гора.

Родителитѣ на малкия Василъ имали още три деца: двамата братя Христо и Петъръ, и една сестра —

Яна. Съ труда на бащата и майката и съ помощта на по-възрастнитѣ братя, въ кжщата на Ивана Кунчевъ винаги имало задоволна храна, дрехи и топливо. Ала подиръ 6—7 години въ Карлово била пренесена отъ нѣкжде заразна болестъ, отъ която бащата умрѣлъ. Тази случка влошила поминѣка на семейството. Майката останала вдовица съ 4 дребни сирака. та се нагърбила съ тежката грижа да отхрани децата си само съ своитѣ ржце. Както всички работни карловки, тъй и тя, сграбила здраво хурката, плеталото, и отъ тъмни зори до късна вечеръ прела, въртѣла платачното колело,